

**UIT DE CATECHISATIEMETHODE VAN
THOMAS SHEPARD**

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG**

2024

UIT DE CATECHISATIEMETHODE VAN THOMAS SHEPARD

Bron: *A short catechism familiarly teaching the knowledge of God, and of our selves. together with the doctrine of conviction of sin, and righteousness, and judgment.* Delivered in divers sermons upon John 16.8, 9, 10, 11. and thence summarily drawn into quest.

Noot vertaler: deze vragen staan achterin een catechisatiemethode die geschreven is door Thomas Shepard. Dit is niet de gehele methode, maar enkele citaten daaruit, hoofdzakelijk over de overtuiging door de Geest.

Wat kunnen we leren van de drie zaken ‘zonde, gerechtigheid en oordeel’?

Dat degenen die van plan zijn predikant te worden en willen dat de Geest hun werk voorspoedig laat zijn, hoofdzakelijk deze drie dingen moeten proberen:

1. De gemeente overtuigen van zonde en verootmoedigen.
2. Het bekendmaken van Christus' gerechtigheid in het vrije aanbod en de belofte van Zijn genade.
3. Hen overtuigen op welke wijze zij zich moeten onderwerpen aan Christus en voor Hem te leven. Al het oordeel is Hem overgegeven.

Ten tweede wat alle christenen ervan kunnen leren.

1. Als u vertroost zou willen worden, moet u verootmoedigd zien te worden vanwege uw zonden.
2. U moet Christus' gerechtigheid zoeken voor uw rechtvaardigmaking.
3. Ten laatste moet u een heilige wandel hebben alsook een vruchtbare gehoorzaamheid voor God en mensen.

Wat doet de Geest wanneer Hij mensen overtuigt?

Drie dingen: door de overtuiging van zonde ontdekt Hij de ellende van de mens. Door de overtuiging van gerechtigheid maakt Hij het geneesmiddel bekend. Door de overtuiging van oordeel verkondigt Hij de plicht van de mens.

Werkt de Geest bij alle mensen in deze volgorde?

Ja, behalve wanneer Hij op een buitengewone wijze werkt, en dat zonder de gewone middelen. Dit wordt namelijk uitdrukkelijk gezegd in de tekst. Hij zal de hele wereld hiervan overtuigen.

Waarom werkt de Geest deze overtuiging van zonde?

1. Omdat de Heere Jezus alle eer krijgt van de bekering van de zondaar. Dit wordt aangevangen in de eerste daad van overtuiging. Als het in de macht van mensen zou zijn om zichzelf te overtuigen van zonde, zou het begin van de bekering van de mens (wat de overtuiging is) toegeschreven worden aan de mens. En dan zou Christus niet alle eer krijgen.
2. Omdat niemand op zaligmakende wijze zijn zonde kan of wil zien, voordat eerst de Geest komt. Dit omdat mensen zonder de Geest zichzelf geruststellen op hun boze wegen (Ps. 36:2, 3). Ze houden van hun eigen vrede en vluchten van de benauwdheid over de zonde weg alsof het een slangenbeet was of een of andere verzoeking van de duivel tot wanhoop. Satan probeert hier de ogen van mensen op alle manieren te verblinden (Luk. 11:21). Hoewel de zonde het grootste kwaad is, kan het vleselijke hart zijn zonde nooit zien voordat de Geest komt.

Als alleen de Geest mensen van zonde kan en zal overtuigen, welke lessen moeten wij daar dan uit trekken?

1. Dat het geen gemakkelijke zaak is om zaligmakend overtuigd te worden, omdat alleen de eeuwige Geest van de Heere Jezus dat kan doen. Daarom is het onmogelijk voor welke geschapen kracht dan ook.
2. We moeten hierdoor niet ontmoedigd worden. Ook al merken we dat we een blind gemoed en een hard hart hebben en niet van zonde overtuigd kunnen worden. Alleen de Geest is machtig om dat te doen. Hoewel het Woord en de Geest vele kloppen op ons hart gegeven hebben om het te breken, is uiteindelijk toch één klopp al bij machte om het te doen.
3. Wanneer onze harten hard zijn, moeten we tijdens ons gebed tot Christus gaan om deze Geest te ontvangen. Ook moeten we geloven dat dit een van de verzoeken is die Christus het meest behaagt – namelijk te verlangen dat Zijn Geest ons overtuigt en verootmoedigt. Alle heerlijkheid van Christus wordt (in zekere zin) opgewekt door dit ene werk van de Geest in het overtuigen en verbreken van het hart vanwege de zonde.

Waarom zegt de Heere Jezus dat de Geest zal overtuigen van zonde, zonder de overtuiging van de toorn van God en de ellende die op de zonde volgt te noemen?

1. Omdat de zonde het grootste kwaad is en de oorzaak van Gods toorn. Daarom is in het woord ‘zonde’ alle andere ellende begrepen.

2. Omdat de Geest van God door middel van de zaligmakende overtuiging en verootmoediging op de zonde in de ziel terugkomt en zeer zwaar op het hart laat drukken. Hoewel Hij ervoor zorgt dat het gevoel van de toorn zwaar op het hart ligt, zal Hij de ziel opwekken om haar bevreesder te maken voor de zonde, omdat de zonde de oorzaak van de toorn is (Jer. 2:19).

Waarom gebruikt de Heere Jezus het woord ‘overtuigen’ in plaats van ‘verootmoedigen’?

1. Om aan te tonen waar de ware verootmoediging begint, en dat is bij de overtuiging.
2. Opdat Hij niet alleen het werk van de verootmoediging zou aantonen, maar ook de wijze ervan. Dat is niet door enige blinde vrees of (als het ware) door middel van vlooiënbeten, zoals bij vele verworpenen gebeurt, maar door middel van een helder licht en bewijsvoering uit het Woord. Dit overwint alle redeneringen en uitvluchten, en laat zien dat hun staat zondig en ellendig is. Dit is de aard van de overtuiging.
3. Om ons te leren dat niet alleen het grote werk van de verootmoediging van het hart het werk van de Geest is. Maar dat ook de eerste en kleinste beginselen ervan, ja, zelfs het eerste gezicht en de overtuiging van de zonde Zijn werk zijn, en niet ons werk.

Wat is er in de zonde, waarvan de Geest overtuigt?

1. Het buitengewoon grote kwaad en de vreselijke natuur van de zonde op zichzelf bezien.
2. De verschrikkelijke toorn van God over de zonde.
3. De verontreiniging van de persoon die zondigt. Hij is geheel bezeten door de zonde en volkomen verontreinigd door de zonde, in alles wat hij doet en in staat is te doen. Dit alles omdat hij geen deel heeft aan Jezus Christus door het geloof.

Waarom is het nodig dat de Geest het buitengewone kwaad van de zonde aantoot?

Omdat de zonde hoofdzakelijk het hart van God bedroeft. Wanneer de Geest komt om de zonde te herstellen en mensen daarover te verootmoedigen, zal Hij er daarom voor zorgen dat de zonde ons hart heel erg zal bedroeven en dat het buitengewoon bitter voor de ziel zal zijn. De duivelen en verworpenen, tot wie de Trooster nooit zal komen, voelen verschrikking vanwege de zonde, maar voelen nooit het kwaad van de zonde.

Waarom is het nodig om van de toorn van God overtuigd te worden?

Opdat de ziel van mensen dieper en gevoeliger verootmoedigd zullen worden vanwege de zonde als de oorzaak ervan. Het hart van de mens is namelijk zinnelijk. Daarom kan het niet zo gemakkelijk de zonde voelen, die een meer geestelijk kwaad is. Door middel van het gevoelen van Gods verschrikkingen wordt de ziel gevoeliger (zoals iemand die zich aan een kool brandt). Zij wordt getroffen door de vuilheid van de zonde. Ze roept uit: ‘Heere, wat heb ik gedaan?’

Waarom is het nodig dat de ziel overtuigd wordt van de volkomen verontreiniging door de zonde?

Omdat anders het hart trots wordt vanwege het kleine beetje goeds dat het in zichzelf ziet, en zodoende nooit tot Christus zal gaan om alle goede zaken te verkrijgen.

Welke mate van overtuiging en verootmoediging vanwege de zonde is nodig?

Zoveel gezicht op, en gevoel van de zonde is nodig, dat de zonde een ondragelijke last wordt voor de ziel (Ps. 38:2 en Math. 11:28).

Waarom is zo’n mate van overtuiging nodig?

1. Omdat de zonde en de toorn van God in zichzelf de grootste en meest ondragelijke kwaden zijn. Daarom moet de ziel ervaren dat dat ook het geval is. Anders zou de Geest hen niet zodanig laten gevoelen zoals ze zijn.
2. Omdat Christus de zonde als een ondragelijke last gevoeld heeft. Daarom moet de ziel dat ook zo gevoelen. Anders zou ze niet door ondervinding weten welke genade Christus betoond heeft door voor haar de zonde weg te dragen.
3. De verlossing van zonde en de toorn van God zou geen zaak van onuitsprekelijke vreugde zijn, als de zonde geen zaak van ondragelijke last zou zijn geweest.
4. Omdat de liefde tot de zonde en de verachting van Christus waaraan een mens schuldig is, zo groot is, dat hij nooit tot Christus zou gaan om de zonde en de toorn weg te nemen, als hij die kalm kan dragen zonder te bezwijken onder de ondragelijke last ervan. Daarom kunnen we zien dat velen slechts enkele overtuigingen en oppervlakkige angsten hebben vanwege de zonde. Ze kunnen zich ervan afdoen met een of andere oppervlakkige belijdenis en wat

gebeden. Of anders door middel van hun werk, sport of vermakelijkheden. En zodoende leven ze in de zonde en moeten ze vanwege die zonde verloren gaan.

Hoeveel besef en gevoel van deze ondragelijke last is nodig?

Zo'n mate die ervoor zorgt dat de ziel geen vrede heeft, maar rusteloos is, totdat ze tot Jezus Christus komt (Klgl. 3:49). Hoewel duivelen en verworpenen de zonde als een ondragelijke last gevoelen, laat het toch niet die indruk achter, dat ze net zolang rusteloos zijn totdat ze tot Jezus Christus komen.

Waarom is er zo'n gevoel van onvrede en rusteloosheid van het hart nodig?

1. Als iemand in zijn vinger gesneden of kiespijn heeft, zullen ze rusteloos zijn totdat ze verlichting van de pijn hebben gekregen. Veel meer is dat het geval bij degenen die veel grotere kwalen in zich gevoelen. Zij zijn rusteloos en vragen zich af of er enige hoop of hulp bij Jezus Christus te verkrijgen is.
2. Het oogmerk van alle benauwdheden in de uitverkorenen is om ze tot Christus te brengen. Zij moeten tot Hem komen (Joh. 10:16). Daarom moeten ze wel rusteloos zijn totdat ze vrede vinden in Hem. Nooit kan gezegd worden dat ze echt verootmoedigd zijn als ze ook maar enige rust kunnen vinden zonder Hem. Daarom is die belofte in Math. 11:28 de eerste en meest gewone steun en grond van troost voor een verootmoedigde zondaar.

Waarom is die rusteloosheid te merken?

1. Wanneer mensen voortdurend aan hun kwaad en ellende denken, hun zonde is steeds voor hen, zoals David het uitdrukt (Ps. 51).
2. Wanneer ze bitter treuren vanwege het kwaad dat ze zien, zoals Josia gedaan heeft. Soms in zo'n mate, dat ze niet kunnen eten of drinken, of vermaak kunnen hebben in enig schepsel, zoals Paulus in Hand. 9.
3. Wanneer ze bidden en zuchten onder hun last met onuitsprekelijke zuchtingen (Rom. 8).
4. Wanneer ze verlangen om naar een dienaar van God te gaan om hun harten en bedroefdheid voor hem open te leggen en hem te vragen wat ze moeten doen zoals in Hand. 2:37 gedaan is: 'En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen, mannen broeders?'
5. Wanneer ze bezwaren inbrengen tegen alle beloften en gronden voor troost vanwege hun zonden.
6. Als ze gaan slapen en opstaan, verwonderen ze zich dat ze nog niet vernield zijn en dat ze nog buiten de hel zijn. Ze denken aan de grootheid en veelheid van hun zonden.

Is deze rusteloosheid bij ieder mens in wie de Geest werkt even groot?

Nee. Het is als met sommige schepen. Sommige worden door ruwere winden voortgeblazen en andere schepen door zachtere en kalmere winden naar de haven geleid. Toch zullen beide schepen bewaard worden voor het rusten vóórdat ze in de haven aankomen. Zo is het ook hier. Sommigen worden door ruwere en onstuimigere verzoeking en vrees voortgedreven richting Jezus Christus. Maar anderen op een kalmere en zachtere wijze.

Deze rusteloosheid is ook geen werkeilige en gedwongen onrust, maar ze is een bijzondere, geestelijke en verborgen aandrijving van de Geest. Hij leidt ze dagelijks verder, op een zachtere of een meer verschrikkelijke wijze.

Zijn er mensen die rusteloos zijn, terwijl ze dat toch van zichzelf niet weten?

Jawel. De reden hiervan is dat velen deze rusteloosheid gewoonlijk oordelen aan de hand van 'ontzaglijke verschrikkingen'. Maar er kan ook een rationeel of verstandelijk gevoel van de zonde zijn. Met andere woorden, een diepe bevatting van zonde en toorn in het gemoed en het verstand. Dit maakt de ziel rusteloos, maar dan zonder zulke gevoelige verschrikkingen. Net zoals er grote vreugde kan zijn vanwege diepe begrippen van een bepaald goed, zonder dat men gaat lachen of dansen van vreugde. Er kunnen ook grote verschrikkingen zijn zonder licht, zoals soms in een droom het geval is. Zo kan er ook veel verootmoedigend licht zijn zonder verschrikkingen en gewelddadige, razende angsten.

Hoe zullen degenen die nooit op zo'n hevige wijze verslagen zijn vanwege de zonde kunnen weten of zij daadwerkelijk zaligmakend overtuigd zijn geweest?

Op twee manieren. Als de ziel Christus als Verlosser van zonde en de toorn van God acht als het grootste Goed. Dit is een vast bewijs dat zo iemand een besef heeft gehad dat de zonde en de toorn van God het grootste kwaad zijn. Ook al denken ze dat dit nooit bij hen het geval is geweest. Hoe kan de verlossing van de zonde en de toorn van God zo dierbaar zijn, als zonde en toorn niet het zeer ondragelijk geweest waren? Ik noem een voorbeeld. Hoe kan iemand brood en water als een groter goed achten dan al het goud en zilver in de wereld, als hij daarvoor geen honger en dorst gevoeld zou hebben?

Er zijn misschien mensen die deel hebben aan Christus zonder aan het begin van hun bekering een besef van zonde gehad te hebben (ten minste, dat denken ze). Toch zullen ze erachter komen dat dat bij hun nadere bekeringen tot God wel het geval is geweest. Petrus en de andere discipelen moesten nog eens bekeerd worden nadat ze bekeerd waren (Math. 18:3). Vele christenen met genade zullen hun leven lang in hun verootmoedigen veel besef van zonde en verschrikkingen van God hebben die ze aan het begin nooit gevoeld hadden. Deze nadere bekeringen laten duidelijk zien wat er aan het begin van hun bekering in hun hart is geweest.

Is deze overtuiging en verootmoediging niet iets wat op het geloof en op het in-Christus-zijn volgt?

Er is wel een bepaalde soort overtuiging en verootmoediging vanwege de zonde die op het geloof volgt. Maar *hier* spreekt Christus nadrukkelijk over die overtuiging en verootmoediging vanwege de zonde die door de Geest in de ziel gewerkt wordt, omdat ze niet gelooft in Christus. Daarom is die er voordat het geloof volkomen gewerkt is.

Waaruit blijkt dat de overtuiging van zonde het eerste werk van de Geest is?

1. Omdat niemand zonder deze overtuiging zijn behoefte aan Christus en Zijn gerechtigheid kan gevoelen, waardoor hij Hem gaat zoeken voordat ze Hem hebben. Die gezond zijn, hebben geen medicijnmeester nodig, maar die ziek zijn (Math. 9:12).
2. Omdat anders niemand blij zou zijn met Christus als Hij aan hem geschonken wordt. Alleen een veroordeelde is blij met vergeving. Alleen degenen die verslagen waren in hun hart (Hand. 2:37). Zij namen het Woord gaarne aan (v. 41).
3. Anders zou niemand bij Christus willen blijven nadat ze Hem aangenomen hadden. De tarwe op steenachtige aarde verdorde (Math. 13), want het had geen diepte van aarde (of diepe vernedering). Als de zonde nooit bitter is geworden, zal een kleine verzoeking tot zondige ervoor zorgen dat men Jezus Christus gemakkelijk zal verlaten.

Welk gebruik moeten we maken van deze leer van de overtuiging van zonde?

Dat het eerste werk van de Geest in de ziel niet die verborgen vereniging tussen Christus en de ziel is, zoals sommigen denken. Christus verenigt Zichzelf niet eerst met de ziel, om haar vervolgens te overtuigen van zonde en te verootmoedigen, waarna ze in Christus gaat geloven. Nee, de ziel wordt overtuigd van zonde *voordat* deze vereniging plaatsvindt. Eerst overtuigt de Geest van zonde, omdat ze niet gelooft in Christus. Daaruit blijkt dat ze geen deel aan Christus heeft, en ze is nog niet met Hem verenigd. De Geest verenigt dus niet als eerste de ziel met Christus, en dat Hij haar vervolgens overtuigt van zonde. Hij, die met Christus verenigd is, staat in een genadige betrekking tot God. Maar hij die niet gelooft, staat niet in een genadige betrekking tot Hem. Hij is alreeds veroordeeld en de toorn van God blijft op hem (Joh. 3:18, 36). Als de Geest eerst de ziel overtuigt van zonde omdat ze niet in Christus gelooft, staat ze niet in een genadige betrekking tot God en ligt ze alreeds onder de toorn van God. Ze is in die toestand nog niet verenigd met Christus.

Welk kwaad schuilt er in de opvatting dat de ziel eerst verenigd wordt met Christus voordat ze overtuigd en verootmoedigd wordt vanwege de zonde?

1. Omdat het volgens dit principe niet gepast is om de wet te prediken tot de uitverkorenen, om ze door dat middel hun vervloekte staat bekend te maken. Als zij verenigd worden met Christus voordat ze door de wet overtuigd worden van zonde, dan zou hun staat niet vervloekt, maar gezegend zijn. De vereniging met Christus is namelijk de wortel van alle zegeningen.
2. Omdat volgens dit principe de prediking van het Evangelie niet nodig is om de ziel die van Christus afgescheiden is tot Hem te trekken om met Hem verenigd te worden. Want men zegt dan dat deze vereniging *vóór* de overtuiging van zonde, en veel meer voor de overtuiging van Christus' gerechtigheid in het Evangelie tot stand gebracht wordt.
3. Omdat iemand volgens dit principe verenigd kan zijn met Christus, terwijl hij een hart heeft dat verdorven en volkomen verenigd is met de zonde. En omdat het veronderstelt dat er een vereniging met Christus is voordat er ook maar het minste gezicht en gevoel van de zonde is.
4. Omdat de ziel volgens dit principe verenigd wordt met Christus voordat hij enig geloof heeft in de habitus of de actus (habitus = het geloof dat iemand heeft en actus = de beoefening van het geloof). Dit gaat uitdrukkelijk tegen de Schrift in (Ef. 3:17; Rom. 11:20; Joh. 3). Dat lijdelijke geloof dat volgens sommigen meewerkt met onze vereniging, is maar gepraat. Het is geen ware genade, maar slechts een onderdanige of lijdelijke kracht van de ziel die de indrukken van de Geest ontvangt. Zoals een pijl in een wal van modder dringt of een kom met water een klomp goud. Deze lijdelijke kracht is geen genade. Het komt voor in het meest verwerpelijke hart.
5. Omdat een persoon volgens dit principe gerechtvaardigd, aangenomen en verzoend met God moet zijn. Niet alleen voordat hij het geloof heeft, maar zelfs voordat hij zijn zonde en zijn behoefte aan Christus ziet of gevoelt. Want als iemand verenigd wordt met Christus, krijgt hij noodzakelijkerwijs gemeenschap aan alle weldaden van Christus, zoals rechtvaardigmaking, aanneming en verzoening (Rom. 8:1; 1 Joh. 5:12). Maar dit gaat dwars tegen de gehele

lijn van de Schrift in. De Schrift zegt dat we niet gerechtvaardigd worden zonder geloof, maar *dóór* het geloof. En dat niet alleen als een vrijspraak in het gerechtshof van ons geweten, maar in het hof van de hemel en in de ogen van God (Gal. 3:11). Zo worden we door middel van het geloof ook aangenomen (Gal. 3:26) en door middel van het geloof verzoend (Rom. 5:1; Kol. 1:21, 22).

6. Volgens dit principe kan iemand in een gelukkige en gezegende staat zijn (omdat hij verenigd is met Christus), zonder enig berouw of droefenis vanwege de zonde. Dit geeft aanleiding tot allerlei soorten van losbandigheid.

Hoe kan de ziel overtuigd worden van zonde of vanwege de zonde verootmoedigd worden, als Christus dat niet eerst werkt? Het lijkt er dus op dat Christus eerst met de ziel verenigd wordt voordat ze overtuigd wordt van zonde.

Het is waar, niemand kan overtuigd worden van zonde, tenzij Christus dat werkt door Zijn Geest. De overtuiging van zonde is de vrucht of uitwerking van de Geest van Christus. Maar daaruit moeten we niet concluderen dat het een vrucht is van onze vereniging met Christus door de Geest. Het is een vruchtgevolg van de Geest Die als een doelmatige Bewerker in de ziel werkzaam is. Maar het is geen vruchtgevolg van de Geest Die de ziel met Christus verenigt en zodoende in de ziel gaat wonen. De vereniging met Christus is een vrucht van de Geest, maar is geen vrucht van een voorgaande vereniging. En zo is de overtuiging door de Geest een vrucht van de Geest, maar niet een vrucht of uitwerking van de vereniging met Christus. De Geest zal de ziel als een wijze Werkmeester behouwen en inkerven, net zoals dat bij de balken van een huis gebeurt. Maar dit behouwen, kerven en verootmoedigen van de ziel is net zomin een vruchtgevolg van de vereniging met Christus als het bewerken van de dakspanten van een huis plaatsvindt wanneer ze bevestigd zijn aan de hoofdbalk.

Deze overtuiging van zonde is de eerste daad van de Geest. Wat moeten we daar in de tweede plaats uit afleiden?

Vóór het Evangelie moet de wet gepredikt worden tot zondaars en onbekeerden. Want als de Geest de ziel éérs overtuigt van zonde, dan moet de wet ook eerst gepredikt worden. De apostel zegt dat we daardoor tot de kennis van zonde komen (Rom. 3:20). Niet dat de wet *zélv* van de zonde kan overtuigen, maar ze is een instrument in de handen van de Geest om dat uit te werken. Als het Evangelie niets anders openbaart dan de gerechtigheid van Christus door het geloof, moeten we daaruit afleiden dat het niet de zonde en ongerechtigheid van de mens kan openbaren. Daarom moet de Geest tot dat doeleinde de wet gebruiken.

Hieruit moeten we afleiden dat diegenen die vijanden zijn van de prediking van de wet, grote vijanden zijn van de gerechtigheid van Jezus Christus. Want de overtuiging van zijn ongerechtigheid zorgt ervoor dat hij Christus' gerechtigheid nodig krijgt.

Wat moeten we daar in de derde plaats uit afleiden?

Dat het heel gevaarlijk is om benauwdheid vanwege de zonde af te schudden. Dit kan doordat we de zonde verbergen, goedpraten of verontschuldigen. Deze zonde is *zo* groot, omdat ze de eerste roerselen van de Geest in de overtuiging uitblussen. Grote vijandschap tegen de Geest is hierin op te merken.

Wat moeten we er nog meer uit afleiden?

Dat al degenen die verlost willen worden, moeten staan naar een nederig en verbroken hart dat in hen wordt gewerkt door de Heilige Geest. Dit alles door de zalmakende overtuiging van zonde.

Welke middelen kunnen we gebruiken om verootmoedigd te worden?

Vier middelen:

1. Denk aan Gods onuitsprekelijk grote heiligheid. Bedenk hoe kwalijk de Heere de minste zonde neemt, en hoe zwaar de minste zonde gestraft wordt. Bedenk wat een ondragelijke last en droefheid de zonde is tot Gods ziel. Dit alles blijkt uit drie zaken: Hij heeft de engelen die gezondigd hebben niet gespaard (2 Petr. 2:4), maar dreef ze weg van voor Zijn aangezicht en bond ze met eeuwige ketenen van duisternis. Niet omdat ze een of andere grote zonde bedreven hadden, maar omdat ze *zondigden*. Hij wierp Adam en allen die in hem begrepen zijn in een staat van eeuwige dood en zonde vanwege de eerste zonde van het eten van de verboden vrucht (Rom. 5:12). Terwijl het toch maar een klein vergrijp leek. De Heere Jezus leed de ondragelijke toorn van God tegen de zonde, die Hem slechts werd toegerekend, maar niet eens uit Zijn Eigen hart voortgekomen waren.
2. Denk aan de ondragelijke toorn van God die vanwege de minste zonde op de ziel van alle mensen ligt (Joh. 3:18, 36). Op degene die niet gelooft, blijft de toorn van God. De toorn van God in de hel bestaat hoofdzakelijk uit twee zaken: dat de ziel God verlaat en dat God de ziel verlaat. Na het bedrijven van de minste zonde vinden deze twee zaken al plaats in de ziel. Want door de kleinste zonde gaat de ziel bij God weg en door de kleinste zonde gaat God bij de ziel weg (Jes. 59:2). 'Maar uw ongerechtigheden maken een scheiding tussen ulieden en tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij niet hoort.'

3. Bedenk dat geen enkele zondaar iets heeft om zijn hart te ondersteunen onder deze ondragelijke last. Als hij al enige troost heeft, komt dat van de schepselen. Maar die zijn allemaal strikken en vloeken voor hem als hij in de zonden, in een door God vervloekte staat blijft (Gal. 3:10).
4. Bedenk de eeuwigheid van deze toorn. Nooit zal die eindigen. Het is ondragelijk om voor eeuwig te liggen branden in het vuur, om voor eeuwig weg te liggen hongeren en kwijnen zonder God. Het is als een man die doodhongerig vanwege het gebrek aan brood. O, wat een ellende is dat!
5. Bedenk dat Christus ondanks dit alles elke vermoeide zondaar oproept om naar Hem te komen (Math. 11:28).

Hoe kan de gerechtigheid van Christus de zondaar rechtvaardig maken?

Op de volgende manier.

1. De Heere Jezus volbrengt alle gerechtigheid die de strenge rechtvaardigheid van God in de wet van de zondaar eist (Gal. 4:4, 5; Joh. 8:29).
2. Hij deed dit gewillig voor de zondaar (1 Petr. 3:18; Rom. 5:6, 17; Joh. 17:19). Als Hij de gehele wet had gehouden, maar dat niet voor de zondaars gedaan had, dan zou dat geen zondaar goed gedaan hebben. Maar nu betaalt Hij de schuld als Borg voor de ander, dus dat is naar de wet.
3. De Vader neemt dit voor de zondaar aan alsof hij dat zelf gewerkt had (Math. 3; Ef. 1:6). Anders was Christus, onze Borg nooit onze Gerechtigheid geworden.
4. God de Vader en Christus halen vervolgens deze zondeloze en vlekkeloze staat van de zondaar aan als bewijs tegen alle beschuldigers (Rom. 8; 1 Joh. 2:1, 2; Hebr. 7:25, 26; Zach. 3:1-5).

Hoe openbaart de Geest de gerechtigheid van Christus wanneer de ziel verootmoedigd is?

1. Hij openbaart dat deze gerechtigheid de hare is door het geloof, als de ziel haar aanneemt (Rom. 3:24, 25).
2. Door het geloof wordt ze aangenomen (Rom. 5:17; Joh. 1:12).
3. Als deze gerechtigheid aangenomen is, is de Vader geheel bevredigd (Rom. 5:1).

Hoe kunnen we weten wanneer Christus de scepter van Zijn 'oordeel' (Joh. 16) zwaait ter onderwerping van de zonden van Zijn volk?

In drie trappen.

1. Wanneer de ziel niet anders kan dan zich onderwerpen aan Christus (Rom. 6:2). Toen de zonde heerste, handelde de ziel noodzakelijkerwijs door de zonde. Maar wanneer Christus regeert, is de ziel noodzakelijkerwijs heilig (Rom. 5:21).
2. Als de ziel een tijdlang toegeeft aan de zonde, gaat ze uiteindelijk toch naar Christus opdat Hij de zonde wegneemt (Ps. 119:6, 7). Christus zit dán op Zijn troon van Zijn oordeel, wanneer deze eer Hem door ons wordt toegekend om onze vijanden te onderwerpen.
3. Als Christus niet meteen komt om de zonde weg te nemen, zucht de ziel onder zijn dienstbaarheid, totdat Christus komt om die weg te nemen (Rom. 8:23; Rom. 7:24).

Is het geen grote zonde als mensen die gerechtvaardigd zijn denken dat hun zonden nooit overwonnen kunnen worden?

Jazeker. Want dit gaat dwars in tegen hetgeen de Geest getuigt en waarvan Hij overtuigt wanneer Hij komt om te troosten. Daarom is dit een grote zonde van velen die tot Christus komen opdat Hij hun zonden zal wegnemen, zonder te geloven dat Hij dat ook daadwerkelijk doen zal. Want degenen die overtuigd worden van gerechtigheid, zullen ook overtuigd worden van oordeel en van het feit dat Christus zal regeren om zodoende hun zonde te overwinnen door een of ander middel. En dat beetje bij beetje door middel van de inzetten, verzoeken, beproevingen, Zijn toernige of vriendelijke gelaat en ten laatste door middel van de dood.

Waarom zijn er in hen nog zoveel onoverwonnen zonden overgebleven waarvan ze merken dat ze die niet kunnen overwinnen?

Om hen te overtuigen dat dit 'oordeel' of deze macht alleen in Christus' handen is en niet in die van henzelf.